

Posudek oponenta bakalářské práce

Jméno a příjmení studenta: Martin Stejskal, DiS.

Název bakalářské práce: Postup policejního orgánu před zahájením trestního stíhání

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Titul, jméno a příjmení oponenta práce: JUDr. Jirí Hruška, Ph.D.

Pracoviště a pracovní zařazení: VŠERS, Z.Ú. české Budějovice

Hodnocení bakalářské práce

Kritérium hodnocení (označte křížkem)		Stupeň hodnocení						
		stupeň	A	B	C	D	E	F
		číselné vyjádření	1	1,5	2	2,5	3	-
Obsahová stránka BP	struktura práce						X	
	formulace cíle práce (v souladu se zadáním BP) / hypotéz a úroveň jejich naplnění						X	
	použité metody, jejich adekvátnost a relevance ve vztahu k tématu BP						X	
	faktická, věcná a obsahová správnost						X	
	hloubka provedené analýzy						X	
	zvládnutí odborné terminologie					X		
	schopnost argumentace a kritického myšlení					X		
uplatnění práce v praxi / výuce						X		
Formální stránka BP	reprezentativnost a rozsah použité literatury a zdrojů						X	
	práce se zdroji, dodržování bibliografických norem, úroveň a četnost odkazů a citací						X	
	provázanost a sled textu, návaznost kapitol						X	
	jazyková a stylistická úroveň					X		
	estetická a grafická úprava textu, dodržení formálních náležitostí práce dle metodiky					X		
Celkové hodnocení bakalářské práce							X	
Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě		ANO			NE			

Stručné verbální hodnocení bakalářské práce (minimálně 500 znaků):

Po detailním prostudování předložené bakalářské práce je nutno nejprve konstatovat značnou neznalost základů trestního práva procesního ze strany jejího autora, neboť ten se nedokázal vypořádat adekvátně ani s pojmem postup před zahájením trestního stíhání, jenž představuje synonymum pro část přípravného řízení - prověřování (viz nesmyslná definice prověřování na s. 10). Uvedené nedostatky jsou o to víc tristní, jelikož autor práce je v praxi činný jako policista a elementární znalosti z trestního práva pokládám u něj za nezbytné.

Ač definování cíle, jehož mělo být prací dosaženo, je provedeno značně sofistikovaně a pregnantně, a to za použití mnoha cizích slov, práce se jeho naplnění na míle ani nepřiblížila, natož, jak uvádí v závěru práce její autor, že došlo naplnění cíle.

Za nesmyslnou lze označit zejména snahu od sebe významově odlišit prověřování a postup před zahájením trestního stíhání na s. 11. Vymezení pojmu policejní orgán na s. 12-13 považuji za nedokončené, neboť autor ani neuvedl, za jakým účelem zákonodárce tento pojem v trestním řádu vymezuje. Zavádějící je také tvrzení bez jakéhokoli bližšího vysvětlení, že státní zástupce je součástí moci výkonné a je považován za reprezentanta české justice (s. 13). Nevím, z čeho je čerpána struktura záznamu o zahájení úkonů trestního řízení (viz s. 15-16), ale z pokynu PP, který zmiňuje autor práce, to jistě není. Navíc bych očekával, že budou zdůrazněny obsahové náležitosti tohoto záznamu požadované trestním řádem, což se však nestalo. Pojem jiný škodlivý následek aktuální trestní zákoník nezná.

Jednotlivé kapitoly a podkapitoly a de facto struktura celé práce lze označit, pokud ne za přímo chaotickou, tak za systému prostou. Podkapitola 3.2 je doslovný přepis ustanovení trestního řádu. Podkapitola 3.3 s názvem podání vysvětlení opět podtrhuje neznalosti autora, který zde zaměňuje podání vysvětlení za výslech a vysvětlení za výpověď. Dále zde nepřesně popisuje poučení v případě podání vysvětlení. Zmiňuje se o nutné obhajobě (s. 19) v rámci prověřování, což je až na výjimky nesmysl. Dále zde popisuje rozdíl mezi úředním záznamem o podání vysvětlení dle zákona o PČR a TŘ, a to ve vztahu k postupu před zahájením trestního stíhání, což je taktéž nepochopitelné. V této části trestního řízení (prověřování) se nevyskytuje obviněný a tudíž ani obhájce (srov. s. 20), neboť nedošlo ještě k zahájení trestního stíhání. Následuje podkapitola 3.4 s názvem neodkladné a neopakovatelné úkony, přičemž tyto druhy úkonů zde jsou nepřesně vymezeny, není vysvětlen ani postup ve smyslu § 158a TŘ, o kterém se zde okrajově autor práce zmiňuje. Následuje podkapitola 3.5 s názvem ohledání, proč zrovna tento důkazní prostředek si autor práce vzal na mušku, není z textu práce zřejmé. Jiné důkazní prostředky jsou v trestním řádu popsány mnohem podrobněji, pokud jde o jejich realizaci, proč zde nejsou zmíněny tyto, je otázkou bez odpovědi. Základní zásada trestního řízení zmíněná na s. 24 zřejmě není legalita ale oficialita. Ve vztahu k rozhodnutí podle § 159a TŘ postrádám uvést, o jakou formu rozhodnutí se jedná, a to zejména pokud jde o odst. 1. Není zde ani zmínka o tom, zda se jedná či nejedná o meritorní rozhodnutí, a co z toho případně plyne. V podstatě jde o pouhý přepis § 159a TŘ. O ustanoveních § 159c a 159d TŘ se autor vůbec nezmiňuje, není zřejmé z jakého důvodu.

Z jakého důvodu se autor práce zabývá problematikou zkráceného přípravného řízení, není taktéž známo. V cíli práce o tom není ani zmínky. Uvedená problematika běžně představuje samostatné téma pro zpracování bakalářské práce. Uvedený problém se promítl do pasáže o zkráceném přípravném řízení, autor se nikterak neodchýlil od doslovné zákonné úpravy. Nic zajímavého týkající se této formy přípravného řízení zde není uvedeno. Také zde se autor nevyhnul nepřesnostem, k zahájení trestního stíhání v tomto případě dochází doručením návrhu na potrestání soudu, což však ve větě uvedené na s. 31 absentuje. Výsledkem zkráceného přípravného řízení skutečně není vydání trestního příkazu, který vydává až samosoudce v zjednodušeném řízení před samosoudcem, které následuje až po skončení zkráceného přípravného řízení.

Zcela postrádám smysl podkapitoly 5.1 s názvem Grafy četnosti zkráceného přípravného řízení. Co tím chtěl autor práce sdělit, ví snad jen on sám.

Také kazuistiky v kapitole 6. pokládám za více či méně nahodilé a netuším, co jimi chtěl autor práce demonstrovat. Je zde popsán jen skutkový děj a procesní postup policejního orgánu, avšak nevyplývá z kazuistiky žádný výstup, který by byl z pohledu zvoleného tématu přínosem.

Nepokládám za vhodné v závěru práce zdůrazňovat, že daná práce je psána srozumitelně i pro laika, uvedený subjekt jistě není cílovou skupinou, které by měla být vědecká práce, již bakalářská práce bezesporu je, určena. Navíc tomu ani tak není a práce dle mého mínění není psána srozumitelně ani pro osoby znalé problematiky.

Naivita a nahodilost, s níž je práce zpracována, zcela odporuje postupu při zpracování závěrečné práce, kterou je zakončen bakalářský studijní program a jež by měla prokázat schopnost studenta pracovat odpovídajícím způsobem s odbornou literaturou. Značná část práce je pouhou parafrází jednotlivých ustanovení trestního řádu. Relevantní odborná literatura je používána autorem jen velmi zřídka a často se jedná o obsoletní zdroje.

Předmětnou práci hodnotím nedostatečně a nedoporučuji ji k obhajobě.

Otázky k obhajobě:

1.
2.
3.

Datum: 27. 4. 2021

Podpis oponenta bakalářské práce:

